

1. Využiju noc temnou, opustím dům proklatej,
chceš-li uprchnout se mnou, tak se moc nerozmejšlej,
už tady není vo co stát, tvůj táta chce tě za ženu mi dát,
tohle není mý přání, já nechci budit zdání,
že budu do tebe do smrti zamilovanej.
Tedy chceš-li mě mít, vyrazíme proti proudu, než se rozední,
tam, kde je pramen vody chladivej,
tam stojí můj malej srub šedivej,
tam budeš mou, tak už neváhej.

R: Když někdy slunce svítí, tak tady je žár
a ve vzduchu čpí jenom prach,
tam louka plná kvítí i borovic pár,
tam z táty už nejde strach,
když tady je noc, tam je bílej den a v okolí svatej klid,
už je na mě moc, když slyším tu jen, že si tě musím vzít.

2.=1.